

ГРИЦЬКО (звів сумно брови й наставляє руки): Будете кувати, пане генерал, то куйте...

ОЛЕСЯ (стає між ними): О, ні! Бодай не куйте, пане старший!

ІНШІ: Не куйте! Не куйте! Пощадіть хлопця... Даруйте!

ГАНДЗЯ: А що ж він там буде їсти бідний у тім "криміналі"....?

ПИЛИП: Воду і дубову кору...

ГРИЦЬКО (сумно махає рукою й важко зітхає): Ех, знаємо вже...

ГАНДЗЯ (поквапцем): Пане старший! Пане старший! Чи можете подождати ще хвилину?

ПИЛИП: Гм...

ГАНДЗЯ (Гладить Пилипа по лиці): Подождете, пане старший?

ПИЛИП (покручує вуса): Н... н...о, для вас — подожду..

ГАНДЗЯ (скликає дівчат до куги й перешіптується з ними. Згодом голосно до Пилипа): Так подождете?

ПИЛИП: Та ж кажу, що подожду...

ГАНДЗЯ (й дівчата вибігають).

15. Я В А .

ГРИЦЬКО (підстрибнув на radoшах): Вуйку, "провіант" іде!...

ПИЛИП (гордо): А видиш, що варта вуйко...!

ГРИЦЬКО: Знаменитий вуйко! (Бе Пилипа по плечах).

ПИЛИП: Пст! Вже йдуть!

16. Я В А .

Олеся, Катерина, Гандзя й Маруся вбігають із клунками.

ГАНДЗЯ (виступає вперед): Маємо до вас просьбу, пане старший...

ПИЛИП: Говоріть! (Набундючився).

ГАНДЗЯ: Я хотіла... тее трохи... (підносить клунок). Як там такий голод... то...

ПИЛИП (поквапцем): Ага! Дозволяю! Дозволяю!

ГАНДЗЯ (до Грицькя): Прошу! (дає йому клунок).

ГРИЦЬКО (наче не хоче): А.. а..а.. Та де ж би я...

ПИЛИП (гостро): Бери!

ГРИЦЬКО (виструнвився): Приказ! (Бере). Широ дякую!

ОЛЕСЯ: І я... прошу... (Дає клунок).

ГРИЦЬКО: Мені? А... а... а... Виключене...